

Sygn. akt VI Gz 130/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Sędziowie: SOO Barbara Frankowska

SSO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Kamuda

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: J. Z.

przeciwko: (...) Państwowe S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt V GC 120/13

postanawia: uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę do dalszego prowadzenia Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie V Wydziałowi Gospodarczemu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Sądu Rejonowego w Rzeszowie zarządził zwrot pozwu. W uzasadnieniu wskazał, że powód, wezwany zarządzeniem z dnia 9.04.2013r. do przedłożenia właściwego pełnomocnictwa, umocowującego do występowania w niniejszej sprawie – braku nie uzupełnił w zakreślonym terminie, co spowodowało zwrot pozwu na podstawie art. 130 § 2 kpc. W uzasadnieniu zarządzenia wskazał, że z treści przedłożonego w dniu 2.05.2013r. pełnomocnictwa procesowego wynika umocowanie do reprezentowania powoda w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie oraz wszystkich instancjach właściwych. Tak sformułowane pełnomocnictwo odpowiada treści pozwu uprzednio złożonego w sprawie przed jej przekazaniem do Sądu Rejonowego i zawiera umocowanie do reprezentowania przed Sądem Okręgowym, jako Sądem I instancji oraz przed Sądem Apelacyjnym. Umocowanie nie obejmuje reprezentowania przed Sądem Rejonowym w Rzeszowie.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył powód. Zaskarżając zarządzenie w całości zarzucił :

I. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 130 § 1 kpc, polegające na wadliwym przyjęciu, iż zachodzą przesłanki do zwrotu pozwu, z uwagi na nieusunięcie jego braku formalnego, polegającego na niewykazaniu umocowania do działania w imieniu powoda, pomimo, iż z przedłożonego w toku postępowania przez pełnomocnika powoda dokumentu pełnomocnictwa, datowanego na dzień 6 grudnia 2012r. wynikało jednoznacznie umocowanie pełnomocnika do działania w sprawie w imieniu powoda.

II. naruszenie prawa procesowego, a to art. 130 § 1 kpc, polegające na wadliwym przyjęciu, iż zachodzą przesłanki do zwrotu pozwu, z uwagi na nieusunięcie braku formalnego pomimo, że:

- a) wezwanie do uzupełnienia braku formalnego nie wskazywało rygoru zwrotu, jako sankcji nieuzupełnienia braku,
- b) wezwanie do uzupełnienia braku formalnego zostało sformułowane w sposób nieprecyzyjny, w stopniu uniemożliwiającym ustalenie jakiej dokładnie treści pełnomocnictwo winno zostać Sądowni przedłożone.

III. naruszenie prawa procesowego, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to art. 130 §1 kpc w związku z art. 401 kpc, polegające na wadliwym przyjęciu, iż zachodzą przesłanki do zwrotu pozwu, z uwagi na nieusunięcie jego braku formalnego, polegającego na niewykazaniu umocowania do działania w imieniu powoda, pomimo, że Sąd nie wezwał powoda do potwierdzenia czynności pełnomocnika, skutkujące wydaniem zarządzenia o zwrocie pozwu.

W związku z powyższym powód wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko strony powodowej co do tego, że wezwanie do uzupełnienia braku formalnego zostało sformułowane w sposób nieprecyzyjny, uniemożliwiający ustalenie jakiej dokładnie treści pełnomocnictwo winno zostać Sądowni przedłożone.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w postanowieniu z dnia 6.07.2000r. sygn. akt V CKN 1144/00, w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że w przypadku, kiedy do akt złożono już pełnomocnictwo procesowe a mimo to wzywa się stronę do usunięcia braku formalnego pisma procesowego przez złożenie pełnomocnictwa, to wówczas w wezwaniu należy bliżej określić wymagania jakie powinno spełniać to pełnomocnictwo. Podobnie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 30.01.2008 r. sygn. akt III CSK 235/07 gdzie z uzasadnienia wynika, iż w przypadku usunięcia braków należytego umocowania pełnomocnika – niezależnie, czy zarządzenie wzywające do usunięcia braków kierowane jest do samej strony, czy jej profesjonalnego pełnomocnika powinno być precyzyjne i jasne, nie może natomiast być dwuznaczne i powodujące wątpliwość co do przedmiotu wezwania.

W niniejszej sprawie w sytuacji gdy pełnomocnictwo zostało wcześniej już do akt złożone, wezwanie pełnomocnika do przedłożenia właściwego pełnomocnictwa umocowującego do występowania w niniejszej sprawie jest zdaniem Sądu Okręgowego nieprecyzyjne gdyż nie określa wymagań jakie powinno spełnić to pełnomocnictwo. Stąd też zarządzenie zwrotu pozwu było bezzasadne i w związku z tym Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone zarządzenie, na podstawie art. 386 § 4 w związku z art. 397 § 2 kpc i przekazał sprawę do dalszego prowadzenia Sądowni Rejonowemu w Rzeszowie.

Dodać należy, że w niniejszej sprawie została ogłoszona upadłość powoda obejmująca likwidację jego majątku. Stąd też wobec wstąpienia do sprawy syndyka masy upadłości dalsze postępowanie będzie się toczyło z jego udziałem. Zatem syndyk masy upadłości w dalszym postępowaniu ma możliwość ustanowienia pełnomocnika. Ugruntowane jest bowiem stanowisko judykatury, według którego z chwilą ogłoszenia upadłości mocodawcy wygasa także udzielone przez niego pełnomocnictwo prawa materialnego i procesowego (postanowienie SN z dnia 7.11.2003r., I CZ 127/03, OSP 2004, z. 10, poz. 123- Przemysław Telega Komentarz do art. 96 Kodeksu postępowania cywilnego).